

Läkare mot kärnvapen

Læger mod

kerne våben

Informationsblad – Svenska läkare mot kärnvapen (SLMK) – Danske læger mod kernevåben (DLMK)
Newsletter – The Swedish and Danish Sections of IPPNW,
International Physicians for the Prevention of Nuclear War

Nr 110 OKTOBER 2007

Mongoliet, ett land med en stark ”nukleär allergi”
och en uttalad önskan att bli en kärnvapenfri zon

Läs om kärnvapenfria zoner på sid. 8-9

- Five “nuclear weapons states” from the NPT
- Other known nuclear powers
- States in security alliance with nuclear weapons states (under nuclear umbrella)
- States that are members of a NWFZ which is in force
- States that have ratified a NWFZ treaty which is not yet in force
- States that have signed but not ratified a NWFZ treaty which is not yet in force
- States suspected of nuclear weapons development

NWFZ = Nuclear Weapons Free Zone

Summary in English

Is it worthwhile to work for nuclear weapons free zones today? This question, put by Gunnar Westberg in this number of LMK, has become topical because of the recent signing of the first NWFZ on the Northern Hemisphere. This NWFZ consisting of five Central Asian nations. Gunnar Westberg also writes about Mongolia, which could well become a one nation NWFZ, thereby contributing to stability in this region.

The IPPNW students continue their successful work on the Nuclear Weapons Inheritance Project. They have visited China and Mongolia, arranging a number of lectures and

workshops in different cities. They have managed to establish contact with Chinese students and they were active participants at a North Asian Regional IPPNW meeting in Ulan Bator. They have also visited Iran and North Korea and you can read some interesting articles about that. On the centre spread you will find some photos from North Korea, mainly snapshots from health care institutions.

Mayors for Peace is the subject of chairwoman Frida Sundbergs leading article. She points to the remarkable fact that Sweden has only two cities that have joined this important worldwide network. Frida stresses the fact

that the council of each city is responsible for the well-being of its inhabitants, this including also the human right not to be threatened by nuclear weapons. The Mayor of Hiroshima, Akiba, will visit Stockholm in November. Frida welcomes him to Sweden, hoping that this will be a good opportunity for Swedish cities to join the network.

If you are going to read any single book this autumn, why not choose Robert Fisk's *The Great War for Civilization*. Or at least, take a look at the review in this number. Then probably you will go and buy it!

JAN LARSSON, ULF KÖNIG

DLMK/SLMK – presentation

Läkare mot kärnvapen är en kvartalstidskrift som ges ut av föreningen **Svenska läkare mot kärnvapen (SLMK)** och **Danske læger mod kernevåben (DLMK)**. SLMK har ca 5000 läkare, medicinstudenter och stödpersoner som medlemmar; DLMKs medlemsantal är ca 350. Föreningarna är de svenska och danska grenarna av **International Physicians for the Prevention of Nuclear War (IPPNW)** med ca 150 000 läkare i ca 50 länder som medlemmar. SLMK, DLMK och IPPNW är politiskt och religiöst obundna organisationer med målet att avskaffa kärnvapnen genom att sprida saklig information om kärnvapnens medicinska effekter. IPPNW har huvudkontor i Boston och leds av två ordföranden ("co-presidents").

Författaranvisningar

Redaktionen välkomnar manuskript som behandlar SLMKs/DLMKs arbetsområde. Bidragen tas helst emot via e-post, som bifogat Worddokument. Det går även bra att skicka texten på diskett/cd. Bifoga gärna foton, allrahelst digitala bilder med hög upplösning. Papperskopior går också bra. Fäst inga gem på foton och skriv inget på dem, ej heller på baksidan – sätt istället en nummeretikett på baksidan och bifoga bildtext separat. Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera och korta bidragen. Tiden från manusstopp till postdistribution har kortats till en månad för att tidningens innehåll ska bli färskare. Detta kräver att **tidpunkten för manusstopp iaktas strikt**.

Från redaktörerna

Omslagsbilden är från Mongoliet. Läs Gunnar Westbergs artikel om kärnvapenfria zoner i Mongoliet och Nordostasien på sid. 8-9.

Om bilden skriver fotografen Johannes Norberg: "Vi fann friden på den mongoliska stäppen, långt ifrån taktiska kärnvapen och the Nuclear Football. Ett par kameler och en basketkorg är allt man behöver".

Utgivningsplan

Nr	Manusstopp	Distribution
111	1/12 -07	januari
112	1/2 -08	mars
113	1/5 -08	juni
114	1/9 -08	oktober

Svenska Läkare mot Kärnvapen

Informationsblad nr 110, oktober 2007
ISSN: 1400-2256 Upplaga: ca 6 000 ex

Ansvarig utgivare:

Jan Larsson
Linnégatan 2 H
753 32 UPPSALA
Tel 018-14 62 12
E-post: jan.larsson@slmk.org

Red för detta nr:

Jan Larsson och
Ulf König

Tryckeri:

Perstorps Tryckeri AB
Perstorp

Grafisk red. & formgivn:

Gösta Mårtensson
Mossvägen 20
284 34 Perstorp
Tel: 0435-356 45
E-post: info@pptryck.se

Manusstopp för nästa nr (111): 1 december, 2007

Manus till nästa nr skickas till: Jan Larsson (adress ovan)

Prenumerationsärenden handläggs av kansliet i Perstorp, adr se sid 3.

Tryckt på miljögodkänt papper.

**AKTUELLA
SLMK-ADRESSER M M**

SLMKs ordförande

Frida Sundberg
Norra Ågatan 5B
416 49 Göteborg
Tel 031-700 88 08
E-post:
frida.sundberg@slmk.org

Kanslichef

Klas Lundius
Håkantorpsmölla
284 91 Perstorp
Tel: 0435-351 58
Fax: 0435-353 27
Mobiltel: 070-520 83 58
E-post:
klas.lundius@slmk.org

Medlemsreg o bokföring

Margareta Gustafsson
Tel: 0435-351 58
Fax: 0435-353 27
E-post:
margareta.gustafsson@slmk.org

**Kansli för
Stockholmsregionen**

Annika Rådberg
Svenska Läkarförbundet
(Villagatan 5), Box 5610
114 86 Stockholm
Tel: 08-790 33 05
E-post: annika.radberg@slf.se

**Läkarfonden för
Förebyggande av
Kärnvapenkrig**

Postgiro: 90 10 90 – 1
Bankgiro: 901 – 0901

Medlemsavgift 2007:

290 kr resp 100 kr (stud),
sätts in på pg 90 10 90 – 1
eller bg 901 – 0901
Prenumeration på "Läkare
mot kärnvapen" ingår.

SLMKs hemsida:

www.slmk.org

IPPNW:s hemsida:

www.ippnw.org

* * *

Landsnummer – telefon:

Sverige: 0046 -
Danmark: 0045 -

**AKTUELLA
DLMK-ADRESSER:**

Se sid 22

INNEHÅLL NR 110

Mayors for Peace i världen - och i Sverige?	4
Ledare	
Nordasiatiska studenter = Japanska studenter?	5
Stormakterna fortsätter att hänga upp sina nukleära damoklessvärd	7
Kärnvapenspridning och spridning av kärnvapenfria zoner	8
SLMK besöker Nordkorea	10
MITTUPPSLAGET	
Bilder från SLMK:s besök i Nordkoreas huvudstad Pyongyang	12
Bokrecension: ROBERT FISK	
Det stora kriget för mänskligheten. Kampen för Mellanöstern	15
Svenska Yrkesgrupper mot Kärnvapen. Manifestationerna på Hiroshimadagen i Göteborg	16
Vilka är Irans nukleära avsikter?	
Intryck från IPPNW-studenters besök i Teheran	20
Internationell utblick	21
DLMK:s bestyrelse	22
Valberedningens förslag till SLMK:s styrelse 2008-2009	23
BAKSIDA	24
Bilder från IPPNW-studenters besök i Teheran	

Cities are not targets

Mayors for Peace i världen och i Sverige

Den nittonde november kommer Hiroshimas borgmästare Akiba på besök i Stockholm. Han kommer inte på artighetsvisit utan med en mycket angelägen fråga. Han kommer att ställa den på MR-dagarna (MR = mänskliga rättigheter). Frågan rör svenska kommuners möjlighet att engagera sig för den självklara mänskliga rättigheten att som civilbefolkning slippa utgöra mål för massförstörelsevapen. Cities are not targets!

Egentligen är ju idén ganska självklar. Lokalpolitikernas främsta ansvar är att tillvarata invånarnas vardagliga behov av trygghet och säkerhet på många plan. Mänsklig trygghet och vardagssäkerhet omfattar så många olika saker; alltifrån gatubelysning och trygg kollektivtrafik till fungerande åldersvård. Idén om ett borgmästarnätverk mot kärnvapen tog form i Hiroshima och Nagasaki under åttiotalet utifrån de handfasta erfarenheter av kärnvapenanvändning som lokalbefolkning och politiker från de två städerna tyvärr har. Erfarenheterna formulerades till ett *aldrig mer!* och nätverket *Mayors for Peace* ber nu ledande lokalpolitiker från andra städer i världen att ta del i detta arbete. Konkret vill man att städerna bidrar till kunskapsspridning om kärnvapen och att man skriver på ett uttåg om behovet av kärnvapenedrustning. Det är allt. Inga kostnader. Inga andra politiska åtaganden.

Runt om i världen har över 1700 städer från mer än hundra olika länder officiellt anslutit sig till nätverket. Några europeiska exempel är Norge (50 kommuner), Italien (208), Tyskland (287), kärnvapenländerna Frankrike (81) och Storbritannien (45). Lilla Belgien 284! Och så det traditionellt nedrustningsvänliga Sverige, bara två. Heder åt Stockholm och Malmö som sedan länge är anslutna till nätverket! Men var är Göteborg, Rättvik, Luleå, Sveg och Uppsala? Och alla de andra?

Vid ett möte med Räddningsverket i Karlstad under hösten 2006 diskuterade SLMK svenska kommuners roll i händelse av en kärnvapensprängning i Sverige. Informationen från Räddningsverket var glasklar: konsekvenserna av en eventuell kärnvapendetonation i Sverige är ett fall för den kommunala räddningstjänsten. Hur många kommuner har tänkt på detta i sina lokala katastrofplaner? Eller har man kommit till den insikten att om det värsta händer kan vi i alla fall inte göra nåt vettigt, så det är meningslöst att planera? Intressant var att både Räddningsverket och SLMK kommit till samma slutsats, nämligen att det verkligt viktiga sättet att hantera katastrofer är att förebygga dem. Och, som även Blixkommissionen säger: det enda sättet att förebygga att kärnvapen kommer till användning - avsiktligt eller oavsiktligt - är att avskaffa dem. Så även i detta har

svenska kommuner ett tydligt ansvar för invånarnas väl och ve.

En vanlig invändning är att kommuner inte sysslar med utrikespolitik. Och ändå deltar man i vänortprojekt, skolutbyten, kultursamarbeten och idrotts-evenemang. Människor från olika städer möts för att man delar ett intresse eller en åsikt. *Mayors for Peace* är inte mer komplicerat än så: ett nätverk för kommuner som tycker att det är onödigt att utgöra ett mål för en kärnvapenattack.

Nätverket heter *Mayors for Peace* eftersom man i många länder har just en borgmästare som symbol för staden. I det fredliga Sverige med lång tradition av en kommunalpolitik som sköter mycket av den lokala tryggheten och livsvillkoren (det som i moderna termer kallas "human security" och egentligen utgör basen i all säkerhetspolitik) är titulaturen annorlunda, men det kan ju inte stoppa samarbetet med lokalpolitiker från andra länder.

SLMK stödjer *Mayors for Peace* och hälsar borgmästare Akiba hjärtligt välkommen till Sverige. Min önskan är att så många svenska kommuner som möjligt ansluter sig till detta nätverk. Det enda sättet att undvika att kärnvapen kommer till användning är att avskaffa dem.

Cities are not targets. Om inte lokalpolitiker står upp för sina kommuner - vem skall då göra det?

Frida Sundberg

Nordasiatiska studenter = Japanska studenter?

Studenter från Nuclear Weapons Inheritance Project (NWIP) träffar kollegor i Kina och Mongoliet

Medan IPPNW-studenter från Europa, Afrika, Sydamerika och Sydostasien ständigt rapporterar om sina aktiviteter på mail och hemsidor har vinden från Nordost varit förvånansvärt stilla. I Nordostasien är det framför allt japanska studenter som har representerat regionen på internationella IPPNW-möten och länge har gällt att Nordostasien = Japan i IPPNW-sammanhang. Svenska och franska studenter från IPPNW:s internationella studentprojekt, Nuclear Weapons Inheritance Project (NWIP), har under juni träffat studenter i regionen i syfte att tända en eld för kärnvapenedrustningsfrågan.

I landet med den grå himlen...

I drakens hemland Kina är himlen inte längre blå. I varje fall inte i huvudstaden Beijing, som ständigt omsluts av ett tjockt grått avgastäcke. I ett land med stora miljö- och sociala problem där man ofta är intresserad av att tjäna snabba pengar och bli rik, hur ska man där få den unga generationen intresserad av kärnvapenedrustning? Chinese Physicians for the Prevention of Nuclear War (CPPNW), SLMKs systerorganisation i landet, står sannerligen inför en utmaning.

Kina genomförde sin första kärnvapensprängning 1964 som den sista av världens fem officiella kärnvapenstater. Idag beräknas Kina förfoga över ca 400 kärnvapenstridsspetsar, varav 250 strategiska och 150 taktiska. En ansevärd del av landets kärnvapenarse-

nal är föråldrad och har låg beredskap. Stommen utgörs framför allt av landbaserade robotar med kort eller medellång räckvidd för regionalt bruk. En militär modernisering inleddes på 1990-talet, men tillgången till aktuella uppgifter är begränsad pga. bristande insyn. Kina har sedan 1964 haft en *no first use policy*. Ändå uppfattas arsenalen hos världens tredje största kärnvapenstat som ett avsevärt hot i regionen.

NWIP etablerade kontakt med kinesiska studenter från Beijing under IPPNW:s världskongress i Helsingfors förra året. Studenterna hade inbjudits till kongressen av SLMK. För att återuppliva kontakten gjorde NWIP en kort visit i Beijing direkt efter Nordkoreabesöket. Under tre dagar träffade vi studenter från kärn-

Några av de kinesiska studenterna som vi träffade i Peking visar oss runt i Den Förbudna Staden. Foto: Johannes Norberg.

gruppen i CPPNW och höll ett tre timmar långt öppet möte för intresserade studenter på ett av landets främsta universitet, Beijing University. Ett tjugotal studenter från framför allt biomedicin och sjuksköterskeprogrammet deltog i mötet, där vi presenterade IPPNW, samtalande kring Kinas och världens nuvarande kärnvapenstatus samt diskuterade möjliga aktiviteter i Kina.

I landet med den blå himlen...

Under tre dagar i juni hölls den sjätte nordostasiatiska regionala konferensen i Ulan Bator, Mongoliet. Huvudtema för årets konferens var etablerande av en nordostasiatisk kärnvapenfri zon. Studenter från NWIP var på plats för att presentera projektet och värva studenter från regionen.

Konferensens första dag ägnades åt

De japanska studenterna inledde mötet med en presentation om medicinska konsekvenser av en kärnvapenexplosion. De mongoliska studenterna talade om kärnvapentesterna i Semipalatinsk och om Mongoliet som en kärnvapenfri zon. NWIP fick en ovanligt stor roll i programmet och stod för nästan hälften av alla programpunkter med flera workshops och en presentation i ämnet. Under den sista workshopen samtalades det kring framtida studentaktiviteter och möjligheter för studentsamarbete inom regionen. Bland annat var japanerna intresserade av att arrangera en årligen återkommande studentdelegation från Japan för att träffa IPPNW-studenter i Kina och Mongoliet. Det är i synnerhet viktigt nu när Mongoliets studentgrupp just startats och Kinas studentgrupp står i stiltje. Förhoppningsvis kan de japanska studenterna hjälpa till att främja studentarbetet i regionen genom att bjuda in representanter från inte bara Kina, Mongoliet och Nordkorea men även genom att värva studenter från Sydkorea till nästa regionala studentkonferens som kommer

Johannes beskriver kärnvapenproblemet för kinesiska studenter.
Foto: Johannes Norberg.

Under samtalen med studenterna i kärngruppen insåg vi några av de svårigheter som CPPNW stöter på. Dels är landets politik ett hinder, dels saknas ekonomiska medel och sist men inte minst är bristen på kinesiska läkarmedlemmar ett problem. För närvarande finns det ingen aktiv läkare som kan ta ledningen i gruppen. Ett par försök har gjorts av studenterna att värva läkare till föreningen genom att arrangera seminarier på sjukhus, dock med blygsamma resultat. De aktiva studenterna anser att ett första steg är att expandera studentverksamheten till andra städer innan man satsar på att värva läkare. Framtiden för CPPNW verkar dock oviss. Utan aktiva läkare som bygger upp en bas för föreningen är det svårt att uträtta något konkret i landet.

Källa:

Framsyn nr 5 2003, Totalförsvarets forskningsinstitut, www.foi.se
China's nuclear stockpiles and deployments, Center for Nonproliferation Studies, cns.mils.edu

Mongoliets president talar på IPPNW North Asia Regional Meeting.
Foto: Johannes Norberg.

studenterna. För första gången samlades cirka 15 studenter från Japan, Mongoliet och Nordkorea samt NWIP-studenter. Studentrepresentanten för Nordostasien var inte sen att kalla detta för den första "riktiga" regionala studentkonferensen, då alla tidigare regionala studentmöten nästan enbart haft japanska deltagare.

att äga rum i Japan. NWIP har nu gjort sig bekant i regionen, och vi hoppas på nordostasiatiska deltagare i våra kommande delegationer och aktiviteter.

Wenjing Tao
NWIP-koordinator
wenjing-nwip@hotmail.com

Stormakterna fortsätter att hänga upp sina nukleära damoklessvärd

Möte i Storkyrkan i Stockholm på Hiroshimadagen

Den 6 augusti hölls i Storkyrkan i Stockholm gudstjänst och fredsmöte till minne av offren för atombombarna över Hiroshima och Nagasaki. Tre talare var inbjudna: Blixkommissionens ordförande Hans Blix, förre ärkebiskopen KG Hammar samt SLMK:s ordförande Frida Sundberg.

Hans Blix framhöll att det tyvärr är svårt att se någon ljusning när det gäller kärnvapen idag. Han påminde om Storbritanniens beslut att förnya Trident-systemet med siktet inställt långt efter 2050. Största ansvaret för att åstadkomma kärnvapenedrustning ligger på kärnvapenstaterna. Tyvärr argumenterar Storbritannien, Frankrike och USA så här: vi behöver kärnvapen för vår säkerhet men andra ska inte ha kärnvapen. Detta är ingen hållbar argumentation, men trots det fortsätter stormakterna att hänga upp sina nukleära damoklessvärd.

KG Hammar betonade i sitt anförande att det är en mänsklig rättighet att

leva i en kärnvapenfri värld. Vår förväntning är att acceptera vi då att kärnvapen finns? Har vi resignerat eller har vi förträngt frågan? Av något skäl är i varje fall det folkliga engagemanget mot kärnvapen idag lågt. Men det är ett brott mot mänskligheten inte bara att använda kärnvapen utan även att hota med, utveckla, placera ut och köpa eller sälja kärnvapen. Antalet kärnvapen idag, 27 000, är en förömläpning mot vår mänskliga värdighet.

Frida Sundberg påminde om att även om vi är små så är vi många och alla behövs. Frida såg sin uppgift som

Foto: Thomas Sjöberg

Möte i Storkyrkan på Hiroshimadagen. Prästen Kristina Ljunggren vidarebefordrar frågor från auditoriet till (fr. vä) KG Hammar, Frida Sundberg och Hans Blix.

läkare vara att berätta hur farligt det är med kärnvapen.

Stina Ekblad och Magnus Roosman reciterade. Och vi fick höra vacker cellomusik, spelad av Sara Olivecrona. Värddar för mötet var Stockholms domkyrkoförsamling, representerad av Åke Bonnier och Kristina Ljunggren.

SLMK:s årsmöte

Årsmöte kommer att hållas i Stockholm i samband med Riksstämman.

Tid: Lördag 1 december kl. 13 – 17

Plats: Läkarförbundet, Villagatan 5

Öppet styrelsemöte

Öppet styrelsemöte hålls i Stockholm.

Tid: Lördag 10 november kl. 12 – 19

Plats: Läkarförbundet, Villagatan 5

Alla medlemmar är välkomna!

Program:

*Cancerutvecklingen i Sverige efter Tjernobylolyckan,
jämförelser med atombombarna över Japan.*

Martin Tondel disputerade tidigare i år och nu får vi höra lite om vad han funnit !

Kärnvapenspridning och spridning av kärnvapenfria zoner

I september-oktober 2006 tilldrog sig två skilda men båda mycket viktiga händelser för den framtida inriktningen av kärnvapenspridningen. Den första gav upphov till en mycket omfattande internationell publicitet och ett närmast generellt fördömande. Den andra glömdes eller gömdes nästan helt av internationella media och uppmärksammades mest av nedrustningsnördar som oss.

Den första händelsen var Nordkoreas kärnvapentest. Landet har sedan flera decennier försökt, med vissa avbrott, att framställa kärnvapen ”som avskräckning mot det amerikanska hotet”. Trots att kärnvapenprovet till större delen misslyckades – en bomb avsedd att ha minst 10 kilotons sprängverkan gav mindre än 1 kiloton – framställdes det som tecken till ett överhängande hot för omvärlden.

Den andra händelsen var att ett avtal om den första kärnvapenfria regionala zonen på norra halvklotet undertecknades. Detta skedde i Semipalatinsk i Kazachstan, en av Sovjetunionens viktigaste testplatser för kärnvapen. Den centralasiatiska kärnvapenfria zonen innefattar Kazachstan, Kirgizistan, Tadzjikistan, Turkmenistan och Uzbekistan, länder som alla haft kärnvapen på sitt territorium, som är omgivna av kärnvapenländer - Ryssland, Kina, Pakistan, Indien och Israel – och som har ryska och amerikanska baser på sitt område.

Avtalet var resultatet av nio års arbete i de fem länderna, och FN och fredsorganisationer har drivit på. Kärnvapenmakterna har varit ambivalenta. USA stödde i FN:s generalförsamling förslaget om ett avtal fram till 2006, men har sedan aktivt motarbetat avtalet, och även fått stöd från Storbritannien och Frankrike. Den orsak till motståndet som USA uppgav var att flera av staterna i zonen är medlemmar i Tashkent-avtalet. Enligt detta kan dessa stater begära militär hjälp från Ryssland om de är militärt hotade. Ryssarna visade inte heller någon samarbetsvilja i förhandlingarna, utan tog chansen att hävda sig mot USA.

Den kärnvapenfria zonen i Centralasien, CANWFZ, är född. En lång utveckling återstår. Verifikation av avtalets alla delar måste utvecklas. Kärnvapenstaterna måste skriva under. Framför allt vill medlemsstaterna ha garantier mot användning av kärnvapen mot området. Hittills förefaller endast Kina vilja ge sådana s.k. NSA, negativa säkerhetsgarantier.

En besvikelse är att avtalet i sin nuvarande formulering inte är öppet för flera stater att tillträda. I första hand kunde annars Mongoliet ha blivit medlem, även om landet inte direkt gränsar till zonen. USA arbetade emot ett öppet avtal. Man oroade sig för att Iran skulle kunna bli medlem. I så fall, menade amerikanerna, skulle Iran kunna utveckla kärnvapen i skydd av sin kärnvapenfria status. Resonemanget är svårt att förstå. Som medlem i en kärnvapenfri zon skulle Iran vara skyldigt att acceptera mycket omfattande inspektioner av sina nukleära anläggningar, utöver skyldigheterna i NPT-avtalet. Utveckling av kärnvapen i hemlighet skulle effektivt omöjliggöras. Två andra förklaringar förefaller mig möjliga: Endera vill USA inte acceptera några internationella avtal över huvud taget för närvarande, även

om de kunde förefalla vara till USA:s fördel, ”Bolton-doktrinen”. Den andra möjligheten är att USA vill behålla Iran som ett hot.

FAKTARUTA

Kärnvapenfria zoner, gemensamma regler

- Inga kärnvapen får finnas i zonen.
- Inga kärnvapen får tas emot, testas, förvaras, utplaceras eller transporteras genom regionen, av parterna eller tredje part.
- Allt nukleärt material under avtalets jurisdiktion skall användas enbart för fredliga ändamål.
- Allt nukleärt material skall stå under IAEA:s inspektion.
- Strävan efter regionala gemensamma säkerhetsstrukturer.
- Strävan efter negativa säkerhetsgarantier från kärnvapenmakterna.

Existerande kärnvapenfria zoner

Avtal	I kraft	Område	Kärnvapenstaternas roll	Negativa säkerhetsgarantier från kärnvapenmakterna
Antarktis	1961	Antarktis	(Området demilitariserat)	Nej
Tlatelolco (Latinamerika) LANWBZ	1968	Mexico Centralamerika Sydamerika Karibien	Alla har ratificerat, även de med territorium i området	Ja, ej användning eller hot, alla ratificerat
Rarotonga SPNWFZ	1986	Australien Nya Zeeland S. Pacific	USA ej ratificerat provstoppsdelen	Alla skrivit under, USA ej ratificerat
Bangkok SEANWFZ	1997	Sydostasien	Inga har skrivit under	Inga har skrivit under
Pelindaba ANWFZ	Nej	Afrika	Ej kärnvapentester, men Ryssland o USA ej ratif.	Ja, men Ryssland o USA ej ratificerat
Semipalatinsk CANWFZ	Nej	Kasachstan Kirgizistan Tadzjikistan Turkmenistan Uzbekistan	Kina, Ryssland stöder	Kina utlovar
Mongoliet MNWFZ	Nej	Republiken Mongoliet	Alla stöder i säkerhetsrådet	Oklart

Mongoliet – en kärnvapenfri zon!

Nordostasien – en kärnvapenfri zon??

Mongoliet har sedan 1800-talet försökt balansera mellan de mäktiga grannarna Kina och Ryssland. Från 1925 dominerade Sovjetunionen som också hade avsevärda truppstyrkor i Mongoliet. Motsättningarna mellan Sovjetunionen och Kina under den kinesiska kulturrevolutionen ledde till att ryska kärnvapen utplacerades i Mongoliet. Moskva övervägde en "pre-emptive strike" med atomvapen mot Kina. Kärnvapnen i Mongoliet skulle då självfallet bli ett viktigt mål för de kinesiska kärnvapnen. Det är inte att undra på att mongolerna utvecklat en "nukleär allergi" och vill befria sig från kärnvapen eftertryckligt. Situationen liknar den i Kazachstan, som också härbärgerade ryska kärnvapen, och i likhet med Kazachstan blev Mongoliets territorium högradigt förorenat med radioaktivitet från kärnvapenproven i Semipalatinsk.

När Sovjetväldet fallit och Mongoliet blivit självständigt och demokratiskt deklarerade man att landet skulle vara en kärnvapenfri zon. Samma regler skulle gälla för denna en-nations NWFZ som för de tidigare. Man har stegvis och med stor envishet arbetat för att få denna status erkänd. FN:s generalförsamling och säkerhetsråd har antagit resolutioner som stöder zonen. Den kinesiska regeringen är beredd att skriva under avtalet och ge garantier för att man inte skall anfälla landet med kärnvapen. Ännu återstår dock att åstadkomma en avtalstext som kan accepteras av alla grannar och av kärnvapenstaterna.

Mongoliets läge som neutral och demokratisk stat mellan stormakterna gör landet till en lämplig aktör för att utveckla fredligt samarbete i regionen. En viktig inriktning är arbetet för en kärnvapenfri zon i Nordostasien, innefattande den koreanska halvön och Japan. Man har oftast talat om en tre plus tre modell. Där skulle Nordkorea, Sydkorea och Japan – och givetvis Mongoliet – vara medlemmar i den kärnvapenfria zonen, medan kärnvapenmakterna Ryssland, Kina och USA som garantier skulle utlova "negativa säkerhetsgarantier", alltså att inte använda kärnvapen mot länderna i zonen.

Här finns många problem. Den nordkoreanska regimen talar ofta om att man önskar en kärnvapenfri zon för hela den koreanska halvön. I överenskommelsen önskar man ett fredsavtal med Sydkorea och USA, länder som man formellt befinner sig i krig med. Sannolikt kräver man också förändringar i de militära avtalen mellan Sydkorea och USA. Många sydkoreaner önskar också att dessa avtal upphävs eller i vart fall att de amerikanska trupperna dras bort. De amerikanska kärnvapnen avlägsnades redan under president Bush den äldre.

Svårare kan det bli att finna en lösning beträffande de militära relationerna mellan USA och Japan. Många japanska politiker anser att om USA drar bort sitt "kärnvapenparaply" måste Japan skaffa egna kärnvapen. Det finns dock möjlighet till stegvisa förändringar. Man kan tänka sig att avtalet om en kärnvapenfri zon skrivs under med ett bibehållet avtal om amerikanskt militärt stöd till Japan under vissa tydligt definierade förhållanden av största hot mot landets existens. Här finns ett sällan diskuterat prejudikat. USA:s avtal med Australien i ANZUS-pakten innebär att USA är berett att "försvara" Australien med kärnvapen trots att landet är medlem i en kärnvapenfri zon.

Förhandlingar om ett avtal om en kärnvapenfri zon i Nordostasien skulle givetvis underlättas om förhållandena mellan parterna vore bättre. Det omvända gäller dock i minst lika hög grad: även små framsteg i förhandlingarna skulle kunna medföra ökat förtroende och en generellt mera fredlig region.

Regionalt IPPNW-möte för Nordostasien

För tre år sedan vid konferensen i Beijing anslöt sig Mongolian Physicians for the Prevention of Nuclear War till IPPNW och man blev medlem vid Helsingforskongressen 2006. Redan nu, 20-21 Juni 2007, kunde föreningen vara värd för ett regionalt IPPNW-möte. Man arrangerade mötet tillsammans med den japanska IPPNW-föreningen och sammanslutningen Blue Banner. Den sistnämnda är en frivilligorganisation, en NGO, som arbetar för internationellt samarbete för fred och säkerhet och mot kärnvapen. Nu gällde mötet: skapa en kärnvapenfri zon i Nordostasien!

Att det arbete som Mongoliska IPPNW och Blue Banner bedriver har ett starkt stöd i regeringen var tydligt. Landets president, Enkhbayar Nambar, hälsade välkommen och uttryckte ett starkt stöd för IPPNW:s arbete. Mongoliets förste demokratiskt valde president, Dr Ochirtbat Punsalmaa, som 1992 skrev under Mongoliets deklaration som kärnvapenfri stat, talade också. Ambassadör Jargalsaikhan Enkhsaikhan, Mongoliets FN-ambassadör och grundare av Blue Banner, driver fredsarbetet energiskt både på det officiella planet och genom denna NGO.

Det största IPPNW-delegationen kom från Japan, och därifrån kom också flera fredsforskare, som en längre tid arbetat med frågor om Japan och kärnvapen. Nordkoreas IPPNW var representerat med fyra personer. Detta hade knappast varit möjligt om mötet hållits i Japan eller Sydkorea. Dessvärre har IPPNW för närvarande ingen förening i Sydkorea eller i Kina. Martin Tondel, som lett delegationen till Nordkorea deltog tillsammans med SLMK-studenterna Johannes Norberg, Thomas Silfverberg och Wenjing Tao. Se deras rapport på sid. 10-14! Från IPPNW:s centrala ledning deltog John Loretz, som framförallt presenterade ICAN (International Campaign to Abolish Nuclear Weapons), medan jag presenterade IPPNW och vår uppgift, med adress särskilt till de närvarande politikerna och journalisterna. Intresset från lokala media var påtagligt, vilket kanske främst berodde på presidentens närvaro.

Mötet gav inte så mycket information om hur den mongoliska IPPNW-föreningen arbetar. Man har emellertid haft möten för läkare där man gått igenom medicinska konsekvenser av kärnvapenkrig. Ett projekt undersöker följderna för befolkningen i det område i väster som drabbats av omfattande nedfall från kärnvapenproven i Kazachstan.

Talen och diskussionerna var i stor utsträckning av en teknisk natur och är svåra att referera. Det var intressant att se att det finns ett detaljerat förslag till ett avtal om en kärnvapenfri zon i Nordostasien. Detta har utarbetats av *Peace Depot*, en fredsorganisation med bas i Japan. Se i övrigt vidstående artikel *Mongoliet – en kärnvapenfri zon!*

Gunnar Westberg

SLMK besöker Nordkorea

Fyra representanter från SLMK, Thomas Silfverberg, Wenjing Tao, Martin Tondel och Johannes Norberg besökte 12-16 juni Nordkoreas huvudstad Pyongyang för att stärka relationerna mellan SLMK och dess nordkoreanska motsvarighet, KANPP. Andra syften med resan var att öka vår förståelse av situationen i Nordkorea och att höja medvetenheten i viktiga kärnvapenfrågor bland studenter och läkare.

dag åt att besöka gränsen mot Sydkorea och den demilitariserade zonen, en av världens starkast militärt befästa områden. Vi träffade även Sveriges ambassadör i Pyongyang, Mats Foyer, och hade ett öppet och lärorikt samtal.

Från vår ankomst på flygplatsen och till dess vi steg på tåget som tog oss tillbaka till Kina, följdes vi ständigt av våra två värdar, Mr Kang Mun Ryol och Mr Rim. De hjälpte oss hela tiden artigt tillrätta.

Korean Anti-nuke Peace Physicians, KANPP

KANPP bildades 1993 och har haft god kontakt med IPPNW sedan 2000, framförallt med den japanska föreningen. SLMK intensifierade sitt samarbete i och med ett internationellt besök med svenskt deltagande 2005. Föreningen har idag 80 medlemmar, 30 läkare och 50 studenter, och finns i tre städer. KANPP är angelägna om fortsatt samarbete och även

*Pyongyang är en ganska modern stad och i många fall ett show-case. Inte många utlänningar får se mer än detta.
Foto: Johannes Norberg.*

Programmet som förberetts för oss av KANPP:s administratör, Mr Kang Mun Ryol, var digert med många besök till olika sjukvårdsinrättningar, Pyongyongs universitet samt många viktiga monument och platser. Därtill kom sedan underhållning i form av en cirkus med fantastisk luftakrobatik och en show med mycket begåvade barn som sjöng, spelade instrument och dansade, med mera. Dessutom ägnades en

Nedan kan du läsa mer om vad vi lärde oss under resan. En fullständig rapport från resan finns att hämta på SLMK:s hemsida. Vi var mycket nöjda med resans utfall: goda starka relationer till KANPP, en chans till inblick i ett mycket slutet land samt möjligheten att frispråkigt kunna dela med oss av vår kunskap om kärnvapen till en grupp medicinstudenter, om än utvalda.

vi anser att det är viktigt att upprätthålla kontakten, inte minst sedan Nordkorea skaffat egna kärnvapen. Därtill finns ett behov av kunskapsutbyte mellan föreningarna och vi tror att alla internationella förbindelser är viktiga för ett slutet land som Nordkorea. Under vårt besök identifierade vi sju samarbetsområden. KANPP betonade att utbytet är bilateralt:

1. Utbytesprogram för läkare och medicinstudenter mellan våra båda länder.
2. Treländersutbyte: Nordkorea, Sydkorea och Sverige.
3. Medicinsk litteratur på CD och i bokform.
4. Prenumeration på medicinska tidskrifter till Nordkorea.
5. Fortsatta möten på internationella konferenser.
6. Specialistutbyte av läkare, föreläsare och via workshops.
7. Västerländska mediciner till Nordkorea.

KANPP välkomnar alla läkare och medicinstudenter att besöka Nordkorea!

Sjukvården i Nordkorea

Hur fungerar sjukvården i Nordkorea? Det är omöjligt att besvara frågan efter ett par dagar i huvudstaden Pyongyang! Våra värdar hade tillmötesgått våra önskemål om att få se olika sjukvårdsinrättningar. Vi fick se basal sjukvård med brist på västerländska mediciner; dessa ersattes av traditionell medicin. Sjukvården är gratis för medborgarna och bedrivs helt i statlig regi. På vårdcentralen Ansan General Clinic arbetade 40 läkare och 30 sjuksköterskor med 10800 personer i upptagsområdet. Man erbjöd basal sjukvård, prevention mot bland annat magtarmsjukdomar och hade vaccinationsprogram. Regelbundet gjordes hembesök hos de kroniskt sjuka i upptagningsområdet. Man uppgav att varje läkare var personligt ansvarig för varje patient från ”vaggan till graven”. På Pyongyang Maternity Hospital föddes 15000 barn per år.

Man var angelägen att uppta ett medicinskt utbytesprogram. På Pyongyang Institute of Nutritional Care of Children hade man gjort en nationell undersökning och funnit att fem procent av alla barn led av allvarlig undernäring. Man ansåg att detta, jämte vitamin- och mineralbrist, var det viktigaste hälsoproblemet för barn. Academy of Koryo Medicine visade upp sin forskning på och tillverkning av läkemedel inom traditionell medicin.

Möte med studenter

Vi besökte även Pyongyang University of Medicine, där först rektorn visade oss runt bland mängder av anatomiska preparat och några få laboratorier. En nervös labassistent förklarade att de arbetade på att ta fram nya mediciner mot diabetes. Intressant eftersom laboratoriet var i undermåligt skick och diabetes antagligen inte är ett av Nordkoreas största folkhälsoproblem.

Därefter fick vi träffa nio studenter samt rektorn och två läkare. Under två timmar hann vi med att presentera SLMK och IPPNW; vad vi jobbar för och varför. Martin presenterade sina resultat om radioaktivitetens effekter på hälsan. Han förklarade vidare vad detta har att göra med kärnvapenproblematiken. Wenjing presenterade studentrörelsen och vi visade bilder från

hela världen för att visa nordkoreanerna vad IPPNW sysslar med i andra delar av världen. Sedan följde en förvånansvärt öppen och medveten diskussion om kärnvapen. Studenterna menade att de tyckte att frågan var väldigt viktig och att de jobbade mycket med den. De sa att de diskuterade detta med patienter och kollegor. Att de ordnade diskussionskvällar och möten. Vidare fick vi reda på att de är omkring 50 studentmedlemmar i KANPP i tre städer i Nordkorea. Till sist frågade de mycket om hur vi levde i Sverige. Sammantaget blev vi väldigt positivt överraskade av studenternas entusiasm, öppenhet och antal.

*Johannes Norberg
Martin Tondell
Thomas Silfverberg*

Personliga reflektioner och intryck

Martin Tondell: Det bestående intrycket var hur angelägna KANPP är om fortsatta kontakter, men också att det inte får stanna vid studiebesök i Nordkorea utan faktiskt bör leda till ett bilateralt utbyte. Detta känns uppfordrande och utmanande. Det var emellertid ett genombrott att vi fick föreläsa på universitetet. Den här gången hade våra värdar gett oss ett varierat program, men med sedvanliga Kim Il Sung-inslag. Han avled 1994 men är trots det utsedd till evig president. Han är fortfarande allestädes närvarande: porträtt överallt, olika monument och referenser till hans uttalanden. Vi såg inte en enda människa utan Kim Il Sung-nål på rockslaget. Fascinerande och skrämmande på samma gång, men viktigt för att förstå Nordkorea. Även personer som vistats länge i landet har svårt att tränga in i det för omvärlden kryptiska statskicket.

Våra studiebesök och träffar med olika personer var förutbestämda och vi kunde inte spontant prata med vanligt folk. Successivt lyckades vi dock bygga upp förtroende hos våra värdar

och fick mot slutet ett avspänt förhållande. Vi bjöds också på överraskningar som t.ex. på universitetsbiblioteket där man ur musiksamlingen spelade upp ett band med ”Ack Värmland du sköna” av Jussi Björling. Självklart donerade vi ett exemplar av SLMK-skivan tillsammans med våra SLMK-skrifter till biblioteket. Karaktäristiskt för gatubilden i Pyongyang var bristen på bilar och trafikpoliser som med militär disciplin dirigerade de få bilar och bussar som ändå fanns. Typiskt för både stad och landsbygd var allt manuellt arbete. Landsbygden fick vi se genom bussfönstret på väg till den demilitariserade zonen i Panmunjom. Motorvägen sopades med kvast, människor gick med böjd rygg för att plantera ris och skörda korn med skära. Nordkorea är ett mycket annorlunda land.

Thomas Silfverberg: Skillnaden mellan Nordkorea och en del andra länder där kontrollen av invånarna är hög är att jag uppfattar att människorna i Nordkorea inte vet vad som händer

Forts. sid 12 till 14

Fyra representanter för SLMK besökte i juni Nordkoreas huvudstad Pyongyang

Reportagen finns på sidorna 10-14

Den svenska delegationen från SLMK tillsammans med ledningen för Pyongyang Maternity Hospital. Fr vän Wenjing Tao, Martin Tondel, vice chefläkaren, chefläkaren, Thomas Silfverberg, Johannes Norberg.

Den eviga presidenten Kim Il Sung och den nuvarande ledaren tillika den förras son, Kim Jung Il står porträtt överallt. Här i entren till sjukhuset.

En sköterska analyserar blodutstryk på Ansan General Clinic.

En patient väntar på att få sina tänder laga- de på Ansan General Clinic.

Traditionell medicin är väldigt vanligt i Nordkorea. De flesta patienter med kroniska sjukdomar behandlas med t.ex. vakuumbehandling.

I Nordkorea är traktorer en raritet. Årligen misslyckas landet att producera tillräckligt med födoämnen för sin befolkning. Förra året saknades 1 miljon ton spannmål.

Foto: Johannes Norberg

Dessa barn utgör något av ett undantag. De flesta människor vi ser på gatorna går en och en, med neutrala ansikten. Vi ser knappt några som arbetar. Knappt några affärer.

utanför landet. Tv, radio, tidningar och intranätet (alltså ej Internet) är under total kontroll av staten. På gatorna blir det så tydligt eftersom människorna går en och en, tysta med neutrala ansiktsuttryck. Därför är det av oerhörd vikt att vi åkte dit. Bara att gå omkring på gatorna och vinka och le åt människorna. Att de ser en och ser att man ser annorlunda ut, att man mår bra och skrattar. Så får tanken gro att en annan värld är möjlig.

Wenjing Tao: Vi landade på Nordkoreas mark med bakhuvudet full av fördomar från böcker vi läst i ämnet, dokumentärer vi sett och tidigare besökare vi talat med. Målet att skapa sig en neutral bild av landet var sedan länge förlorat. De första intrycken jag fick av Nordkorea var betydligt mer

positiva än vad jag förväntat mig och stämningen var mer avslappnad än den Kafka-lik miljö som finns beskriven i många böcker om landet. Ju längre tid vi vistades i Pyongyang, desto mer förvirrad blev jag dock av det jag såg och upplevde. Jag kunde varken bekräfta eller dementera mina tidigare fördomar och i flera fall kändes intrycken motstridiga. En sak som känns klar är att nordkoreanerna i hög utsträckning är kontrollerade av sin ledning och skolas in i det nationalidealistiska tänkandet från vaggen till graven. De känner också till omvärldens fientliga bild av sitt land och försöker i möjligaste mån motbevisa den, vilket leder till en stark försvarsattityd inför all kritik av Nordkorea. Detta medförde att jag som utomstående upplevde det svårt att ställa frågor om

de problem som finns i landet, av rädsla att förolämpa våra värdar. Jag kan inte uttala mig om vilken effekt IPPNW:s arbete i Nordkorea har på landets kärnvapenpolitik. En viktig del av vårt arbete är dock att hålla goda kontakter med KANPP och träffa medicinstudenterna, berätta för dem om studenters arbete globalt för en kärnvapenfri värld och visa att västerlänningar inte är blodtörstiga "undersåtar till Bushadministrationen" utan också värnar om fred och stabilitet. Vi märker att det, trots juche-ideologins handfasta grepp om människors vardag, bland nordkoreanerna finns en nyfikenhet på världen utanför. Att bara kunna skratta tillsammans kan öppna många dörrar.

Johannes Norberg: När jag reste in i Nordkorea kändes det som om jag hade färdats i en tidsmaskin. Det berodde nog till viss del på det antika sovjetiska Illyushinplan modell -62, med originalinredning, som tagit oss dit från Peking på ett högljutt och skakigt vis. Väl i Pyongyang associerade jag till en asiatisk kristen långfredag i 1950-talets Sverige. Något liknande var i alla fall folklivet på stadens gator. Men efter några dagar insåg jag att jag inte gjort en tidsresa utan snarare en resa i världsåskådning. Ens egen sanning formas utifrån de kunskaper man har. De jag har som 24-årig svensk student skiljer sig mycket från dem som en 24-årig nordkoreansk student har. Men vi har åtminstone pratat och skrattat ihop.

Intresserad av
information om aktuella
SLMK-aktiviteter?

Vad sägs om att få
1-2 mail per månad
med pinfärs information
om SLMK-aktiviteter mm.

**Anslut dig till vår nystartade
maillista genom att maila till**

martina.grosch@slmk.org

**SLMK bjuder in Hiroshimas
borgmästare Tadatoshi Akiba till
MR-dagarna i Stockholm.**

(MR=mänskliga rättigheter)

Mayor Akiba är president för nätverket *Mayors for Peace*, som omfattar fler än 1700 borgmästare över hela världen. I Sverige är hittills bara Stockholm och Malmö medlemmar. Man driver kampanjerna *Cities are not Targets* och *Vision 2020* (kärnvapnen ska vara avskaffade år 2020). Mayor Akiba är en av huvudtalarna på MR-dagarna i Älvsjömessan 19-20 november. Temat i år är "krig och fred". Programmet finns på www.mrdagarna.se.

Leonore Wide, SLMK Sthlm

Bokrecension

Robert Fisk

Det stora kriget för mänskligheten. Kampen för Mellanöstern

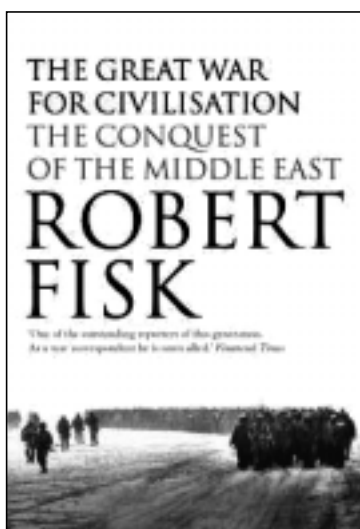
Norstedt 2007

Då Robert Fisk besökte Stockholm i maj 2007 i samband med utgivningen av sin bok fick han en fråga som löd ungefär så här:

– Hur står man ut med att besöka alla dessa krigsskådeplatser och uppleva allt detta mänskligt lidande som du har gjort?

– Många har frågat mig detta, senast då jag talade för studenter i Kalifornien, svarade han. Krigskorrespondentens uppgift är inte värre än kirurgens. Kirurgen skär i sjuka människokroppar och beskriver vad han ser. Krigskorrespondenten ser och skildrar krigets lidande. Men den viktiga frågan är: hur står människor ut som är med om kriget? Det är en fråga som ingen ställer mig.

Robert Fisk har varit där, varit med där krigen ägt rum. Han har varit vittne till Sovjets brutala invasion i Afghanistan. Han har sett hur talibanerna skoningslöst tog makten. Han var i Iran då revolutionens mullor befäste sin makt och dödade 150 000 landsmän. Han har varit i Saddam Husseins Irak och besökt krigsskådeplatser från kriget då Irak invaderade Iran och med hjälp av kemiska vapen dödade 3 miljoner iranska soldater. Han har träffat anhöriga till dem som dog då USA i Persiska viken sköt ner ett civilt iranskt flygplan med 289 passagerare, och sedan nedlåtande förnekade sin skuld. Det hat mot USA som då föddes var så starkt att det kan ha varit motivet till sabotaget mot passagerarflygplanet som störtade över den skotska staden Lockerbie, menar Fisk. Han har varit vittne till kriget i Libanon, konflikten mellan Israel och

Palestina och inbördeskriget i Algeriet. Han har följt USA:s invasion av Irak. Han har talat med människorna i alla dessa länder och han ger dem röst i sin bok.

Han har också vandrat i spåren från första världskriget, i vilket hans far deltog. Han har besökt platser som Somme, Verdun och Ypres där flera hundratusen unga män slaktades i varje slag.

I Turkiet har han funnit massgravar med skelett av armenier som dödats efter långa dödsmarscher. Hans skildring av *Den första förintelsen*, svärdets år 1915, då turkar och kurder slaktade armeniska och syrianska män, kvinnor och barn med samma bestialiska grymhet som Hitlers bödlar dödade judar, är en mörk skildring från helvetet på jorden. Detta folk-mord har Turkiet ännu inte erkänt, än mindre försökt gottgöra.

På saklig, precis och detaljrik prosa ger Robert Fisk, mot en bakgrund av första världskriget, ett inifrånperspektiv på de senaste hundra årens krig och våld i Mellanöstern. Det är en tragisk läsning om krigets meningslösa brutalitet, hur kallhamrad militär strategi, makthunger och religiös dogmatism trampat på mänskliga kroppar och rättigheter. En osminkad skildring av hur ledande länder i västerlandet bakom ord som demokrati och mänskliga rättigheter jagat makt, inflytande och olja i samspel med de värsta förtryckarna som Saddam Hussein och Osam Bin Laden, utan hänsyn till alla de människor det drabbat.

– Jag ser att mina skrivelser inte har kunnat påverka det som sker till det bättre, sa Fisk vid sitt besök i Stockholm. Jag skriver för att skildra det som sker, skriver för att visa att någon har sett det fasansfulla.

Denna bok, redan översatt till franska, svenska och många andra språk bör bli ett måste för varje FN-delegat, för varje EU-kommissionär och -parlamentariker, för varje högt uppsatt politiker i världen och för alla som vill förstå världen och konflikterna i Mellanöstern och varför västvärlden så katastrofalt misslyckats att hjälpa dessa länder. Det Fisk sett och skildrar är viktig kunskap för var och en som vill förstå historien och bygga framtiden.

Gösta Alfvén

Svenska Yrkesgrupper mot Kärnvapen

Manifestationerna på Hiroshimadagen i Göteborg

Även i år den 6 augusti hölls som brukligt i Göteborg två möten för allmänheten till minne av offren för de två atombomber som fälldes över Hiroshima och Nagasaki 1945. Huvudtalare vid mötena var Björn Hettne, prof.emeritus, Institutionen för freds och utvecklingsforskning vid Göteborg Universitet medan Gunnar Westberg, president i IPPNW, var inledningstalare.

Björn Hettne hade som titel på sitt föredrag "Är EU ett fredsprojekt?" Han talade först om det kalla kriget som startade i och med kapplöpningen om atombomben. Hur den användes för att förkorta kriget men även för att hålla Sovjet utanför den allierade kontrollen i Stilla Havet. Begreppet terrorbalans var ett faktum och denna gjorde att krig mellan stormakter var omöjligt eftersom krig betydde världens undergång. - Det kalla kriget slutade med att Sovjetunionen upplöstes i december 1991.

Den nu aktuella konflikten mellan USA och Ryssland nämndes också. Ryssland anser att den planerade kärnvapenskölden i Polen och Tjeckien är ett hot och har därför dragit sig ur för-

handlingarna om de konventionella styrkorna i Europa.

Lärdomen av fallet Irak kontra fallet Nordkorea är att om du vill undvika att bli angripen av USA, så ska du skaffa dig en bomb.

Hettne talade också om FN:s och EU:s roll i skapandet av en ny säkra- re världsordning. Både FN och EU är tvingade till samarbete och till kompromisser. Om man ser tillbaka ett halvt århundrade så har Europa förändrats dramatiskt - om också genom ständiga kriser. Europa står inför en ny ordning som inte är jämförbar med någon annan ordning. I stället för ett *Pax Americana* får vi ett *Pax Europea*. Tiden efter det kalla kriget har inte varit särskilt fredlig, men hotet om mänsklighetens utplåning har minskat. I stället för att freden garanteras genom terrorbalans måste framtidens fred byggas på mänsklig samlevnad. Detta tar dock tid att lära sig och det behövs stöd av starka internationella institutioner.

Gunnar Westberg talade om farorna idag. Han ställde frågan varför kärnvapen finns kvar och menade att svaret var rädsla. Denna rädsla kan vi

bekämpa med känsla och tanke. Speciellt tog han upp risken med att USA beslutat sig för att förse Indien med kärnbränsle för att bilda en allians mot Kina. Blix-kommissionen bedriver ett oerhört viktigt arbete och vi kan som land och som enskilda stödja kommissionen och vi kan motverka försäljningen av kärnbränsle till Indien. Gunnar Westberg avslutade med att citera Hans Blix: "Det är dags att avsluta kärnvapenvansinnet, att stoppa andan tillbaka i flaskan". Detta är endast möjligt om vi väljer ledare som inser att kärnvapen måste avskaffas innan kärnvapnen avskaffar oss. Detta är särskilt viktigt beträffande USA.

På mötena antogs ett uttalande som skickades till UD. Detta uttalande och UD:s svar finns att läsa på följande sidor.

*Monica Engvall
Svenska Tandläkare mot Kärnvapen*

Utrikesminister
Carl Bildt
Utrikesdepartementet
samt till riksdagspartier och massmedia för kännedom

På Hiroshimadagen den 6 aug. 2007 arrangerades i Göteborg två möten för allmänheten av nedanstående fredsföreningar. Följande uttalande antogs:

Engagemanget för fred och nedrustning, särskilt kärnvapnens avskaffande, har sedan flera decennier varit starkt hos svensk allmänhet och svenska politiker. Vi räknar med att den nuvarande regeringen fortsätter att arbeta för och ta initiativ för dessa ändamål i olika internationella sammanhang.

Rapporten från kommissionen för avskaffande av massförstörelsevapen, som leddes av Hans Blix, visade vägar till en kärnvapenfri värld. De så kallade Tretton Stegen som enhälligt antogs vid mötet år 2000 beträffande icke-spridningsavtalet (NPT) är särskilt viktiga eftersom kärnvapenmakterna där "otvetydigt" utfäster sig att avskaffa sina kärnvapen. Vi hoppas att utrikesministern kommer att arbeta för att förverkliga många av de förslag som finns i rapporten.

Ett avtal om försäljning av kärnbränsle från USA till Indien kommer sannolikt under det kommande året att föreläggas Nuclear Suppliers' Group för godkännande vilket fordrar enhälligt beslut. En sådan försäljning strider mot avsikterna i icke-spridningsavtalet och skulle allvarligt hota detta avtal, med kärnvapenspridning till allt fler länder som följd. Indiens kärnvapenproduktion skulle högradigt ökas och en kärnvapenkapprustning i Sydasiens skulle kunna bli följd. Sverige har som medlem i NSG en möjlighet och ett ansvar att förhindra en sådan utveckling.

Vi kommer att uppmärksamt följa hur utrikesledningen under det kommande året arbetar för att förverkliga de föreslagna åtgärderna.

Yrkesgrupper mot kärnvapen och för fred
Pensionärer för fred
Allégårdens Pensionärsförening

Internationella kvinnoförbundet för
Fred och Frihet, Göteborg
Fredsam och därtill knutna föreningar

Enligt uppdrag från de två mötena 6 augusti 2007

Ingalill Andersson
Yrkesgrupper mot kärnvapen och för fred
Dr Belfrages gata 22
413 22 Göteborg

REGERINGSKANSLIET

2007-08-23

Utrikesdepartementet

Ministerkansliet
Mikael T. Eriksson
Telefon +46 (0) 8 405 14 65

mottagare
Ingalill Andersson
Dr Belfrages gata 22
413 22 Göteborg

E-post mikael.eriksson@foreign.ministry.se

Ingalill Andersson

Ingalill,

Tack för ert brev. Utrikesminister Carl Bildt har bett mig svara dig.

Utrikesministern vill börja med att konstatera att han delar er uppfattning om behovet av att stärka det internationella samarbetet för att genom nedrustning minska hotet från existerande kärnvapen och förhindra att nya stater eller icke-statliga aktörer kommer över sådana vapen.

Statsrådet och regeringen välkomnar den rapport som Blixkommissionen (Weapons of Mass Destruction Commission, WMDC) presenterade i juni förra året. Utan att ta ställning till varje enskildhet i Kommissionens rekommendationer står det klart att de ligger väl i linje med den svenska regeringens politik. Rapporten är ett mycket viktigt bidrag till det internationella arbetet på området. Kommissionens utgångspunkt är att ansträngningar för rustningskontroll och nedrustning å ena sidan, och icke-spridning å den andra, tillsammans bildar en helhet där de olika delarna är beroende av varandra. Grundtanken är densamma som i Ickespridningsfördraget, NPT, vilken som bekant bygger på kompromissen att icke-kärnvapenstaterna avstår från att skaffa kärnvapen och får tillgång till civil kärnenergi mot att kärnvapenstaterna nedrustar.

Rapporten utgör en kompromiss mellan kommissionärer från olika delar av världen och med olika bakgrund – alla med gedigen erfarenhet och kunskap på nedrustnings- och ickespridningsområdet och från internationell politik i allmänhet. Där ligger kanske dess främsta styrka.

Postadress
101 20 Stockholm
Besöksadress
Gustav Adolfs väg 1

Telefonväxel
08-405 10 00
Telefon
08-723 11 76

E-post registret@foreign.ministry.se

I och med att olika uppfattningar och intressen brutits mot varandra redan vid utformningen av Kommissionens rekommendationer, har slutresultatet förutsättningar att ligga till grund för en framtida bred internationell överenskommelse, en ny "grand bargain".

Det är viktigt att hålla Blixkommissionens rapport levande tills dess att vi når ett internationellt mer gynnsamt förhandlingsläge. Mot denna bakgrund har regeringen fortsatt att finansiera Kommissionens, och dess ordförande Hans Blix, arbete under 2007, och avser att göra så även under 2008. Detta har möjliggjort ett intensivt lanseringsarbete där Hans Blix själv hittills besökt över 40 länder för att presentera rapporten och dess slutsatser. Rapporten har distribuerats i över 20 000 exemplar och översatts till spanska, ryska, kinesiska och japanska, och översättningar till finska och arabiska är på gång.

Sverige har sedan länge ett engagemang för internationell nedrustning, rustningskontroll och ickespridning av massförstörelsevapen. Detta består trots det svåra förhandlingsklimat som rått på området de senaste åren. Bakslag som Nordkoreas kärnvapentest och den oroande utvecklingen när det gäller Iran har medfört att kärnvapenfrågan står högt på den internationella dagordningen. I nedrustnings- och ickespridningsfrågorna fortsätter Sverige att göra vad som är möjligt för att driva på i multilaterala fora och för att bidra med förslag till kreativa lösningar, nu senast som ordförande i nedrustningskonferensen i Genève. I dessa sammanhang har vi starkt stöd och god nytta av Blixkommissionens rekommendationer.

Förnyade ansträngningar pågår för att det fullständiga provstoppsavtalet skall träda i kraft – en central rekommendation i Blixkommissionens rapport. Utrikesministern hoppas och tror att frågan om amerikansk ratifikation kan aktualiseras och realiseras inom de närmaste åren och att andra länder då kommer att följa efter. I frågan är EU enig, tydlig och har en viktig roll att spela. Vi avser därför att göra provstoppsavtalet, liksom förberedelser inför nästa översynskonferens för NPT 2010, till en prioriterad fråga inför och under det svenska ordförandeskapet i den Europeiska Unionen, hösten 2009.

Sverige driver såväl ickespridnings- som nedrustningsfrågor i och genom EU. Det ska emellertid inte stickas under stol med att det faktum att EU har två kärnvapenstater gör unionen mindre ambitiös när det gäller kärnvapennedrustning än vad man från svensk sida skulle önska. När Sverige på egen hand och tillsammans med länder i och utanför EU driver på för kärnvapennedrustning, riktar vi självfallet in oss på samtliga

kärnvapenstater, inklusive Frankrike och Storbritannien. Detta kommer vi att fortsätta att göra.

Avslutningsvis vill Carl Bildt passa på att rekommendera till läsning det tal som Storbritanniens dåvarande utrikesminister Margaret Beckett höll på en konferens i Washington den 25 juni i år under rubriken "A world free of nuclear weapons?" På ett övertygande sätt argumenterar hon för kärnvapnets totala avskaffande, om än på lite sikt.

Med vänlig hälsning,
Mikael Eriksson
Utrikesdepartementet

Vilka är Irans nukleära avsikter?

Intryck från IPPNW-studenters besök i Teheran

Knappast någon har missat medias ständiga bevakning av konflikten mellan USA och Iran som trappats upp på grund av Irans kärnenergi-program. Samtidigt rapporteras det i nyheterna om hedersmord och kvinnoförtryck i islams namn, dödsstraff och kränkningar av de mänskliga rättigheterna. Det är lätt att ha fördomar om ett land som Iran, av Bush-administrationen klassat som en av ondskans axelmakter.

Under dagarna har det i DN gått att läsa att IAEA och Iran försökt hitta en öppning i konflikten om Irans kärnenergi-program. Är Irans syfte enbart fredligt eller finns det ambitioner att utveckla kärnvapen? Detta är något som belysts i ett flertal utspel, debatter och analyser de senaste åren. Irans kärnkraftsplaner är dock inget nytt utan fanns redan under 1950-talet. Shahen hade då hjälpts till makten av CIA. 1957 ingick USA och Iran avtal om civilt kärnkraftssamarbete, vilket var en del av *Atoms for Peace*.¹ 1968 skrev Iran under NPT och ratificerade avtalet 1970. Landet hade som ambition att bygga flera kärnkraftverk. Därför inleddes samarbete med ett tyskt företag för att installera reaktorer i Bushehr och med Frankrike för att installera reaktorer i Bandar Abbas. Den islamska revolutionen 1979 stoppade dock abruptt allt samarbete inom kärnkraftsprogrammet. Istället var det Irak som fick västs stöd under kriget mellan Iran och Irak 1980 -1988. Dessutom uteblev ett tydligt fördömande av Irak för dess användning av kemiska vapen under kriget. Under 1990-talet förde Iran diskussioner med olika parter för att få till stånd en reaktor i Bushehr. Sedan kom 2003 avslöjandet att Iran bedrivit hemliga försök att anrika uran. Länder i omvärlden har sedan dess ställt krav på försäkringar att Iran inte har kapa-

citert att utveckla kärnvapen, medan Iran har poängterat vikten av att själva ha kontroll över anrikningsprocessen eftersom tidigare samarbeten inte lett till önskat resultat för landet.

I början av april 2007, mitt under krisen med de brittiska marinsoldaterna som olovligt hade kommit in på iranskt territorialvatten, reste vi, en grupp medicinstudenter från Sverige och Tyskland, medlemmar av Nuclear Weapons Inheritance Project (NWIP), till Teheran för att diskutera den globala kärnvapenproblematiken med iranska medicinstudenter. Många av

NWIP träffar de iranska medicinstudenterna och Dr Shariar Khateri på universitetet och presenterar sina respektive verksamhet. Foto: Wenjing Tao

våra vänner och släktingar var emot vår resa, men väl på plats fann vi deras oro tämligen obefogad. Den öppna stämningen i staden hade inte färgats det minsta av den utrikespolitiska spänningen vid tillfället och som utlänningar bemöttes vi ytterst nyfiket och artigt av människorna på gatan. Våra värdar, medicinstudenter från Society for Chemical Weapons Victims Support (SCWVS), hade förberett allt i detalj och planerat tre dagar fullspäckade med aktiviteter. Kontakten med SCWVS hade knutits tidigare då ett par av deras medlemmar inbjudits att delta i IPPNW:s världskongress i Helsingfors förra året. Som en uppföljning besökte en SLMK-grupp Teheran i januari. Redan då träffade vi några av studenterna i

SCWVS som visade stort intresse för IPPNW:s och NWIP:s aktiviteter. Ett uppföljande besök av studenterna utlovades, och knappt tre månader senare var vi på plats igen.

Liksom förra gången träffade vi bara kvinnliga läkarstudenter, cirka ett femtontal, vilket framför allt berodde på att det var en majoritet av kvinnliga studenter på det universitet vi besökte. Under våra dagar i Teheran gavs många möjligheter till samtal med studenterna under möten och workshops men även på fritiden. Stämningen var öppen i diskussionerna och vi fick intrycket att studenterna öppet delade med sig av sina åsikter. De verkade uppriktiga i sin övertygelse om att Iran bara har som ambition att utveckla fredlig kärnkraft. I diskussionerna tog de iranska studenterna ofta upp religionen som ett argument mot kärnvapen. De ansåg att den fatwa mot kärnvapen som proklamerats av landets religiösa ledare Khatami var ett bevis för att Iran inte har kärnvapenambitioner samt att landet skulle förlora status och förtroende bland muslimska länder om de bröt

mot religionens lagar. Tilläggas kan att många iranier snarare ser Khatami som den verkliga ledaren än landets kontroversiella president Ahmadinejad. Utöver religionen var Iran-Irak-kriget något som ofta togs upp till diskussion. Kriget tillhör inte bara det förgångna, utan spelar fortfarande en aktiv roll i människornas liv. Sveket från omvärlden under kriget, framför allt från FN och USA, är ännu något som upprör folk och påverkar hur människorna uppfattar dagens situation. Iran beskrivs som ett offer, missförstått och orättvist behandlat av omvärlden. Bland annat påpekar man att

mot religionens lagar. Tilläggas kan att många iranier snarare ser Khatami som den verkliga ledaren än landets kontroversiella president Ahmadinejad. Utöver religionen var Iran-Irak-kriget något som ofta togs upp till diskussion. Kriget tillhör inte bara det förgångna, utan spelar fortfarande en aktiv roll i människornas liv. Sveket från omvärlden under kriget, framför allt från FN och USA, är ännu något som upprör folk och påverkar hur människorna uppfattar dagens situation. Iran beskrivs som ett offer, missförstått och orättvist behandlat av omvärlden. Bland annat påpekar man att

¹ Ett program för spridning av civil kärnkraft utan militära kopplingar, initierat av USA:s president Eisenhower

ingen uppmärksammat att landet ut-satts för kemiska vapen av Irak under kriget, och att väst, som tidigare gladeligen stött Irans kärnkraftsambitioner, nu så aggressivt motarbetar dem. Många av studenterna känner sig orättfärdigt utestängda från omvärlden. Förvisso inser man att Iran bryter mot en del avtal (liksom många andra länder) men man framhåller att detta inte motiverar demoniseringen av landet. Människorna upplever sig helt enkelt djupt kränkta över att Iran pekats ut som en onskans axelmakt.

Vi kan inte annat än hålla med om att Iran behandlas orättvist av västvärlden. Samtidigt känner vi oss bekymrade över att den allmänna martyrdyrkan i landet (framför allt i mindre städer och byar) och befolkningens bild av sig själv som offer kan vara en farlig grogrund för ökad slutenhet och extremism.

Vad blev då resultatet av vårt besök? Vi som deltog känner att denna delegation var en av de mest lyckade inom NWIP:s verksamhet. De iranska studenterna verkade både inspirerade och engagerade efter vårt besök, och de har under våren dragit igång flera aktiviteter som syftar till att väcka engagemang mot kärnvapen. De har bland annat genomfört en fotoutställning, ordnat workshops och värvat över hundra nya medlemmar! Ta gärna en titt på deras hemsida, www.psriranianstudents.blogfa.com, för information om deras aktiviteter och en hel del inspirerande fotografier. Vi är väldigt glada över resultatet av vårt besök och över den insikt och förståelse för en annorlunda kultur som vistelsen i landet har gett oss. Det lär oss inte minst en hel del om oss själva och våra fördomar.

*Camilla Mattsson
Karin Svensson
Wenjing Tao*

Källor:

http://www.oxfordresearchgroup.org.uk/work/middle_east/iranchronology.php

<http://www.dn.se/DNet/jsp/polopoly.jsp?d=148&a=576346>

INTERNATIONELL UTBLICK

Red Inge Axelsson
Frösön (inge.axelsson@miun.se)

Sverige: SIPRI Yearbook 2007

SIPRI:s årsbok presenterades i juni. Här kan man läsa att Nordkoreas provsprängning den 9 oktober 2006 var den 2053:e kända kärnvapenexplosionen. Det finns ca 1 700 ton höganrikat uran (highly enriched uranium, HEU) och 500 ton plutonium i världen, tillräckligt för 100 000 kärnvapen. De fem ursprungliga kärnvapenländerna har slutat framställa klyvbart material för vapen men Indien och Pakistan fortsätter och kanske också Israel och Nordkorea. Ryssland, Storbritannien och USA har stora lager av HEU. Frankrike, Ryssland och Storbritannien har avsevärda mängder plutonium från upparbetat, civilt kärnreaktoravfall. Endast Storbritannien och USA deklarerar på ett acceptabelt sätt hur stora mängder de har av klyvbart material som kan användas i kärnvapen.

www.sipri.org

Europa

Augustinumret av European Journal of Radiology innehåller flera artiklar om kärnvapen. Bland annat framhålls skillnaderna mellan 'dirty bombs' (konventionella sprängladdningar som sprider radioaktivt material) och 'riktiga' atombomber.

Eur J Radiol 2007 Aug;63(2).

Storbritannien: Trident

Parlamentet och regeringen i London har beslutat att spendera enorma summor på att uppdatera Tridentsystemet som består av ubåtar med kärnvapen. Brittiska läkare protesterar: "The British parliament has voted to renew the Trident nuclear weapons program for an estimated cost of £25 billion. Total expenses in the next thirty years including production, transport, security and maintenance of the weapons will

likely reach up to £70 billion. As doctors and medical students, we feel that this money would be better spent on education, health care, meeting development targets and improving social security. According to the World Court, nuclear weapons are illegal weapons of mass destruction, capable of indiscriminately killing men, women and children."

www.ippnw.org

Mer om Trident

"Just one British submarine with a full complement of Trident nuclear missiles has the potential to trigger significant global cooling." Så skriver Philip Webber efter att ha studerat nya scenarier för ett 'småskaligt' kärnvapenkrig i tropikerna som jag tidigare refererat. En Tridentubåt har 16 missiler med tillsammans 48 stridspetsar, vardera på 100 kiloton. En stridspets har alltså en sprängkraft som är 8 gånger större än Hiroshimabomben med en förstörelse av ett fyra gånger större yta. En ubåt har alltså vapen svarande mot ca 192 Hiroshimabomber. Tar man hänsyn till moderna beräkningar för effekten av tryckvåg och bränder blir scenariot att en ubåt har destruktiv potential motsvarande 768 Hiroshimabomber! En ubåt har därigenom förmågan att åstadkomma en allvarlig, långvarig kylning av jordklotet. "Armed with the facts, most people could not be persuaded to pay for several global doomsday machines called Trident."

Bulletin of the Atomic Scientists Sept/Oct 2007, sida 5-6.

USA: Kärnvapenspridning

Professor Victor W Sidel, f.d. IPPNW co-president, skriver i septembernumret av American Journal of Public Health om spridningen av kärnvapen: horisontell spridning till nya länder

och vertikal spridning, dvs. mer vapen och nya vapen inom ett kärnvapenland. Spridningen måste stoppas, men vi måste också arbeta mot spridningen av teknologi för vapenbärare, t.ex. missiler. Målet är en kärnvapenfri värld.

Kärnvapenspridning, horisontell och vertikal, kommer att vara ett tema vid den kongress som IPPNW och Royal Society of Medicine anordnar i London 3-4 oktober. VW Sidel kommer att medverka.

Sidel VW, Levy BS. Proliferation of nuclear weapons: opportunities for control and abolition. *Am J Public Health* 2007 Sept;97(9):1589-1594.

USA:s kärnvapen, och Indiens

USA har nästan 10 000 kärnvapenstridsspetsar. Man planerar demontera nästan 4 500 av dem för att uppfylla internationella överenskommelser. År 2012 förväntas arsenalen därför bestå av ca 5 470 stridsspetsar. Dessa data stämmer med dem jag tidigare refererat.

Indiens arsenal är sämre känd. Indien anger att samarbetet om missiler och kärnvapen mellan Pakistan och Kina är ett hot. Troligen förfogar Indien över 50-60 kärnvapenstridsspetsar. Som vapenbärare finns flygplan och ballistiska missiler med kort räckvidd. *Bulletin of the Atomic Scientists* July/Aug sida 74-78 och Sept/Oct 2007, sida 60-63.

Katastrofberedskap

Hur är USA:s sjukvård rustad för en "high-impact, low-likelihood event" som ett kärnvapenangrepp? Angrepp med många kärnvapen är ett omöjligt problem för all katastrofhjälp, det vet vi väl. Ett terrorangrepp med en enstaka, liten kärnladdning ger också enorma problem eftersom intensivvårdsavdelningarna redan är fullproppade med de fredstida patienterna med hjärtinfarkter, kniv- och pistolskador m.m. Dessutom tillkommer plundringar och andra kriminella handlingar. Av sjukhusen som fick ta om hand offren för orkanen Katrina sade 9 av 12: "Ge mig inte doktorer eller utrustning – ge mig säkerhet". *Bulletin of the Atomic Scientists* July/Aug 2007 sida 11.

Hiroshimadagen

Den tiden tycks vara förbi då alla stora, allmänmedicinska tidskrifter uppmärksammade årsdagarna för atombombandet av Hiroshima och Nagasaki. *The Journal of the American Medical Association (JAMA)*, med barnläkaren Catherine DeAngelis som chefredaktör, är ett berömvärd undantag: numret den 1 augusti är ett temanummer om våld och mänskliga rättigheter. Tre studier handlar om psykiska skador hos vuxna, barnsoldater och andra barn i Uganda. Olika modeller för behandling av barnen har utvärderats med randomiserade studier. Fem böcker om krig och annat våld recenseras, bl.a. en tjetjensk kirurgs memoarer.

JAMA 2007;298(5) (1 August)

Cold war: a brief history

I Atomic Archive finns nu en ny berättelse om det kalla kriget och dess återverkan i våra dagar. Vi som är medelålders känner igen bilderna av t.ex. Gorbatsjov och Reagan i Reykjavik 1986. Berättelsen är klart läsvärd. Atomic Archive är en guldgruva när man letar efter fakta om kärnvapen.

www.atomicarchive.com

CTBTO i Ukraina

Organisationen för övervakning av provstoppsavtalet, CTBTO, presenterad i förra numret av LMK, har i sommar hållit en fältövning i Tjernobyl. Flockar av vilda hästar betar i de av människor övergivna områdena och husen förfaller i spökstaden som en gång haft 50 000 invånare. Staden är mycket grön. Växter börjar ta över vägarna.

Övningen började med att man från bilar och helikoptrar mätte gammastrålningen. Platser med mycket strålning besöktes sedan av personal i skyddsdräkter som tog prov på jord och växter. På tältbasen analyserades proverna: man bestämde vilka radioaktiva isotoper som var inblandade. Övningen var mycket realistisk – området är kontaminerat på riktigt. CTBTO ska upptäcka kärnvapenexplosioner med sina 200 mätstationer och sedan åka ut för lokal inspektion, provtagning och analys, så som man gjorde vid denna övning. Nästa år blir övningen förlagd till Kazachstan.

www.ctbto.org

DLMK:s Bestyrelse

Formand:

Povl Revsbech
Langdalsvej 40, 8220 Brabrand
Tlf. 86 26 47 17
E-mail: revsbech@dadlnet.dk

Bestyrelsesmedlem:

Anton Aggernæs
Godthåbsvej 22, 4. tv
2000 Frederiksberg
Tlf. 38 34 35 07
E-mail: aggernaes.a@dadlnet.dk

Deputy councillor:

Jacob Obbekjær
Lundedammen 42, 2605 Brøndby
Tlf. 36 75 13 10
E-mail: obbekjar@dadlnet.dk

Deputy councillor, redaktør:

Klaus Arnung
Kæmpehøjvej 3, 2950 Vedbæk
Tlf. 45 66 11 81
E-mail: k.arnung@dadlnet.dk

Kasserer:

Niels Dahm
Hovedvej 14, Avernakø, 5600 Fåborg
Tlf. 62 61 83 61
E-mail: dahm@avernak.dk

International councillor:

Cæcilie Bøck Buhmann
Refnæsgade 53, 3. tv
2200 København N
Mobil-tlf. 26 18 95 06
E-mail: cbuhmann2002@yahoo.com

DLMK:s sekretariat:

c/o Povl Revsbech
Tlf. 86 26 47 17
E-mail: revsbech@dadlnet.dk

Medlemskab opnås ved indbetaling af årskontingent på Giro 8 03 91 00
300 Dkr for læger og pensionister
100 Dkr for studenter
200 Dkr for støttemedlemmer

DLMKs hjemmeside:
www.dlmk.dk

Valberedningens förslag till SLMK:s STYRELSE 2007 – 2008

Ordförande: **Frida Sundberg**, Norra Ågatan 5B,
416 49 Göteborg, tel 031-700 88 08,
e-post: frida.sundberg@slmk.org

Vice ordf: **Martin Tondel**, Lekparksvägen 2,
582 75 Linköping, tel 013-39 64 74,
e-post: martin.tondel@slmk.org

Leonore Wide, Ljuskärsvägen 35,
133 31 Saltsjöbaden, tel 08-717 65 17,
e-post: leonore.wide@slmk.org

Sekreterare: **Meit Krakau**, Danarövägen 19,
182 56 Danderyd, tel 08-753 13 50,
fax 08-755 78 55,
e-post: meit.krakau@slmk.org

Co-president IPPNW **Gunnar Westberg**, Solbänksgatan 9,
413 19 Göteborg, tel. 031-82 86 92 (b),
mobiltel 0762-17 30 23
e-post: gunnar.westberg@slmk.org

Övriga

Ordinarie

Hans Levander, Vårdkasvägen 11, 756 55 Uppsala,
tel 018-32 43 47, fax 018-32 00 84,
e-post: hans.levander@slmk.org

Monika Palmgren, Slottsvägen 6, 169 69 Solna,
tel 08-578 354 28 (a), e-post: monika.palmgren@slmk.org

Martina Grosch, Bundesstrasse 8, c/o Sascha Eggers,
DE-201 46 Hamburg, Tyskland
mobiltel 0739-08 85 29, e-post: martina.grosch@slmk.org

Vendela Englund-Burnett, Mimergatan 13,
654 60 Karlstad, tel + fax 054-21 29 42,
e-post: vendela@slmk.org

Johannes Norberg,

Fysikgränd 33:310, 907 31 Umeå, tel 070-275 42 22,
e-post: johannes.norberg@gmail.com

(Studentrepresentant) vakant

Suppleanter

Gösta Alfven, Svartensgatan 20, 116 20 Stockholm,
tel 08-643 47 02 + fax efter telefonanmälan
e-post: gosta.alfven@slmk.org

Mats Hogmark, Mariebergsvägen 8, 791 50 Falun,
tel 023-138 18, mobiltel 0709-515 272,
e-post: mats.hogmark@slmk.org

Nelli Jonasson-Filippova, Madlyckevägen 24,
542 32 Mariestad, tel 0501-474 62,
e-post: nelli@slmk.org

Anna Jones, Önsbacken 13, 791 94 Falun,
tel 023-180 90, e-post: anna.jones@slmk.org

Jan Larsson (Infobladsansvarig),
Linnégatan 2G, 753 32 Uppsala, tel 018-14 62 12,
e-post: jan.larsson@slmk.org

Bengt Lindell (IT/kommunikationsansv),
Bättre Tidens Gränd 18, 393 59 Kalmar,
tel + fax 0480-201 84, mobiltel 070-647 23 47
e-post: bengt.lindell@slmk.org

Anneli Schmauch, Språkgränd 1, 907 33 Umeå,
tel 090-19 91 48, fax 090-785 17 17 (a),
e-post: anneli.schmauch@slmk.org

Sara Smedegård, c/o Skogberg, Blekegatan 4,
117 59 Stockholm, mobiltel 0702-15 80 17
e-post: sara.smedegard@slmk.org

Karin Stenstedt, Alviksvägen 17, 167 53 Bromma,
tel 08-25 56 38, e-post: karin.stenstedt@slmk.org

Christina Vigre Lundius, Håkantorpsmölla,
284 91 Perstorp, tel 0435-347 31, fax 0435-353 27,
e-post: christina.vigre.lundius@slmk.org

John Henriksson, Järnvägsgatan 17, 824 43 Hudiksvall,
tel 090-19 20 33, mobiltel 0733-42 31 10
e-post: john.henriksson@slmk.org

Camilla Mattsson, Flogstavägen 87 B,
752 72 Uppsala, tel 018-46 36 96
e-post: camilla.mattsson@slmk.org

Åsa Lindström, (Studentsuppleant)
Pedagoggränd 11 G, 3, 907 30 Umeå,
tel 090-77 60 26, mobiltel 073-663 11 40
e-post: aasalin@yahoo.se

Revision

Auktoriserad revisor

Jan Anders Nilsson, Öhrlings PricewaterhouseCoopers,
Box 1215, 251 12 Helsingborg, tel 042-37 72 00,
e-post: jan-anders.nilsson@se.pwc.com

Auktoriserad revisor, suppleant

Jonas Grahn, Öhrlings PricewaterhouseCoopers,
Torsgatan 21, 113 97 Stockholm, tel 08-555 330 00,
e-post: jonas.grahn@se.pwc.com

Föreningsrevisor

Ylva Stjernholm-Vlavec, Tomtebogatan 10, 2tr,
113 39 Stockholm, tel 08-31 63 81

Föreningsrevisor, suppleant

Kristina Olofsson, Varvsgatan 3b, 824 50 Hudiksvall,
tel 0650-102 56, e-post: kristina.olofsson@slmk.org

Kassör och kanslichef:

Klas Lundius, Håkantorpsmölla, 284 91 Perstorp,
tel 0435-351 58, fax 0435-353 27, mobiltel 070-520 83 58
e-post: klas.lundius.@slmk.org

Valberedningen har utgjorts av:

Carin Odhner, (sammankallande)
Sturevägen 30, 182 74 Stocksund,
tel, 08-755 50 29, e-post: carin.odhner@sll.se

Karin Svensson, Mariehemsvägen 17 B, 906 53 Umeå,
mobiltel 0735-80 75 40, e-post: iku_karin@yahoo.se

Thomas Silfverberg, (Studentrepresentant)

Gustafsvägen 4, 169 58 Solna,
tel, 08-27 86 11, e-post: thomas.silfverberg@slmk.org

Avsändare:
SLMK, c/o Lundius
Håkantorsmölla
284 91 PERSTORP
Sweden

**Begränsad
eftersändning**

Vid definitiv eftersändning
återsänds försändelsen med
nya adressen på baksidan

Medicinstudenter från Sverige och Tyskland, medlemmar av Nuclear Weapons Inheritance Project (NWIP), reste i våras till Teheran för att diskutera den globala kärnvapenproblematiken med iranska medicinstudenter.

Läs om besöket på sidan 20

Studenterna tar med oss upp till Tochal Mountain vid utkanten av Teheran för lite frisk luft, vacker utsikt och diskussion om kärnvapen förstås. Här förbereder Laila och Fatemeh traditionell iransk frukost för våra hungriga magar.

Halvvägs upp för Tochal gör vi ett stopp med en workshop om Nuclear Weapons Basics. Frisk luft och värmande sol drar igång inspirationen och diskussionsglädjen. Efteråt fortsätter vi färden upp mot den snöiga toppen.

Tillbaka till foten av Tochal Mountain håller vi vår andra workshop om hälsa, säkerhet och massförstörelsevapen. Laila och Nilofar passar på att smygläsa i LMK och titta på bilder från SLMK:s förra besök i Iran.

